A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2012. július 19.*

„A Központi Bankok Európai Rendszere és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv — 36. cikk — Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv — 13., 15. és 23. cikk — Az EKB székhelyéről szóló megállapodás — 15. cikk — A szülői támogatást előíró német szociális jogi rendelkezéseknek az EKB alkalmazottaira történő alkalmazhatósága”

A C-62/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hessisches Landessozialgericht (Németország) a Bírósághoz 2011. február 10-én érkezett, 2011. február 4-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Land Hessen**

és

Florence Feyerbacher között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts és J.-C. Bonichot tanácselnökök, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann (előadó), A. Ó Caoimh, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– F. Feyerbacher, képviseletét saját maga látja el,

– a német kormány képviseletében T. Henze, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében F. Clotuche-Duvieusart és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Központi Bank (EKB) képviseletében E. Carlini és M. López Torres, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

a főtanácsnok indítványának a 2012. május 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a német kormány és az Európai Központi Bank között 1998. szeptember 18-án létrejött, ezen intézmény székhelyéről szóló megállapodásnak (BGBl. 1998 II, 2745. o.; a továbbiakban: székhely-megállapodás), és különösen annak a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv (HL 1992. C 191., 68. o.) EK-Szerződéshez csatolt változatának (a továbbiakban: KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv) 36. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az F. Feyerbacher és a Land Hessen között a szülői támogatás nyújtása megtagadásának tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv

3 Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv (HL 1967. 152., 13. o.) EK- és Euratom-Szerződéshez csatolt, az alapügy tényállására alkalmazandó változatának (a továbbiakban: kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv) 13. cikke alapján:

„A Közösségek tisztviselői és egyéb alkalmazottai a Közösségek által számukra fizetett illetmények, bérek és járandóságok után kötelesek adót fizetni a Közösségek javára a Tanács által a Bizottság javaslata alapján meghatározott feltételeknek és eljárásnak megfelelően.

A Közösségek által számukra kifizetett illetmények, bérek és járandóságok tekintetében nemzeti adókötelezettség alól mentességet élveznek.”

4 E jegyzőkönyv 15. cikke a következőket írta elő:

„A Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag meghatározza a Közösségek tisztviselői és egyéb alkalmazottai szociális biztonsági juttatásainak rendszerét.”

5 Az említett jegyzőkönyv 23. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezt a jegyzőkönyvet a [KBER és az Európai Központi Bank (EKB)] alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseinek sérelme nélkül az EKB-ra, szerveinek tagjaira és személyzetére is alkalmazni kell.”

A KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv

6 A KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv alapügy tényállásának időpontjában alkalmazandó változatának 36.1. és 36.2. cikke a következőképpen szól:

„36.1. A Kormányzótanács az Igazgatóság javaslata alapján meghatározza az EKB személyzetének alkalmazási feltételeit.

36.2. A Bíróság hatáskörrel rendelkezik az EKB és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.”

A székhely-megállapodás

7 Preambulumának ötödik bekezdése szerint a székhely-megállapodás „az [EKB] Németországi Szövetségi Köztársaságban élvezett kiváltságainak és mentességeinek az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvvel összhangban történő megállapítására irányul”.

8 Ugyanezen preambulum hatodik bekezdése alapján e megállapodást többek között „annak biztosításának a szükségességére tekintettel kötötték, hogy az [EKB] a Németországi Szövetségi Köztársaságban képes legyen céljait elérni, és feladatait teljes mértékben és hatékonyan ellátni”.

9 Az említett megállapodás „Fogalommeghatározások” című 1. cikkének (9) bekezdése a következőket határozza meg:

„»alkalmazottak« az EKB-nak az 1998. június 5-i 1198/98/EK, ESZAK, Euratom tanácsi rendelettel (HL L 166., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 442. o.) módosított, az Európai Közösségeknek, a Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 12. cikke, 13. cikkének második bekezdése és 14. cikke rendelkezéseinek hatálya alá tartozó tisztviselői, és egyéb alkalmazottai kategóriáinak megállapításáról szóló, 1969. március 25-i 549/69/Euratom, ESZAK, EGK tanácsi rendelet (HL L 74., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 39. o.) 4c. cikke értelmében vett alkalmazottait jelenti.”

10 Ugyanezen megállapodásnak „A német munka- és szociális jog alkalmazásának mellőzése” című 15. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A [KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv] 36. cikkére tekintettel az Igazgatóság tagjainak és az alkalmazottaknak az alkalmazási feltételeire nem vonatkoznak a Németországi Szövetségi Köztársaság munka- és szociális jogának anyagi és eljárási rendelkezései.”

Az EKB alkalmazási feltételei

11 Különösen a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 36.1. cikke alapján az EKB Kormányzótanácsa elfogadta az Európai Központi Bank személyzetének alkalmazási feltételeit *(„Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank”;* a továbbiakban: az EKB alkalmazási feltételei). Az EKB alkalmazási feltételei 9. cikkének a) és c) pontja a következőket írja elő:

„Az EKB és az alkalmazottai közötti munkaviszonyt a jelen alkalmazási feltételeknek megfelelően kötött munkaszerződések rendezik. Ezen alkalmazási feltételek részletes végrehajtási szabályait az Igazgatóság által elfogadott személyzeti szabályzat tartalmazza.”

[...]

Az alkalmazási feltételeket egyetlen különös nemzeti jog sem szabályozza […]”

12 Az EKB alkalmazási feltételeinek 21., 24. és 36. cikke megállapítja, hogy az ezekben hivatkozott valamennyi ellátás „kiegészíti a hasonló jellegű, más forrásból származó ellátást. A személyzet tagjai kötelesek kérelmezni és bejelenteni ezen ellátásokat, amelyeket levonnak az EKB által fizetendő ellátásokból”.

13 Az EKB alkalmazási feltételeinek 29. cikke szerint az EKB személyzetének tagjai jogosultak fizetés nélküli szülői szabadságra. Ezenkívül az Európai Központ Bank személyzeti szabályzata *(„European Central Bank Staff Rules”)* 5. cikkének (11) bekezdése szerint a szülői szabadság eltartott gyermekenként legfeljebb három évig terjedhet, ugyanazon alkalmazott azonban nem kaphat összesen hat évnél hosszabb szülői szabadságot. A szülői szabadság alatt a személyzet tagja megőrzi az eltartott

gyermek utáni támogatásokra és a tanulmányi támogatásokra, valamint a rokkantsági nyugdíjra és a halál esetén járó ellátásokra való jogosultságait, és továbbra is az EKB nyugdíjrendszere alá tartozik anélkül, hogy e különböző ellátásokra tekintettel járulékokat fizetne. Hasonlóképpen, járulékfizetésen ellenében továbbra is az EKB egészség- és balesetbiztosítási rendszere alatt marad.

A német jog

14 A szülői támogatásról és a szülői szabadságról szóló, 2006. december 5-i törvény (Bundeselterngeld- und Elternzeitsgesetz, BGBl. 2006. I., 2748. o.; a továbbiakban: BEEG) 1. §-ának (1) bekezdése előírja:

„Szülő támogatásra jogosult mindenki, aki

1. Németországban rendelkezik szokásos lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel,

2. gyermekével egy háztartásban él,

3. e gyermekről maga gondoskodik, és őt maga neveli, valamint

4. nem vagy nem teljes munkaidőben folytat kereső tevékenységet.”

15 A BEEG 3. §-a (3) bekezdésének első mondata a következőképpen rendelkezik:

„A szülői támogatáshoz hasonló azon ellátásokat, amelyekre az 1. § feltételeinek megfelelő személy Németországon kívül vagy valamely nemzetközi vagy szupranacionális szervezet részéről jogosult, levonják a szülői támogatásból, ha azok ugyanarra az időszakra vonatkoznak, és ha az Európai Közösséget létrehozó szerződés alapján elfogadott rendeletek nem alkalmazandóak.”

16 A BEEG 2. §-ának (1) bekezdése alapján a szülői támogatás összegének a számításakor „figyelembe kell venni a […] jövedelemadóról szóló törvény [Einkommensteuergesetz] alapján a Németországban adóztatandó jövedelem összegét”.

17 A szociális biztonságról szóló törvénykönyv általános elveket tartalmazó első részének (Erstes Buch Sozialgesetzbuch – Allgemeiner Teil) 30. és 31. §-a előírja:

„30. §

(1) A jelen törvénykönyv rendelkezései valamennyi olyan személyre alkalmazandók, akiknek a lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére kiterjed e törvénykönyv hatálya.

(2) A jelen törvénykönyv nem sérti a nemzetközi vagy szupranacionális jogi rendelkezéseket […]

31. §

A jelen törvénykönyv szociális ellátásait érintő jogokat és kötelezettségeket csak akkor lehet előírni, megállapítani, módosítani vagy hatályon kívül helyezni, ha azt törvény írja elő vagy teszi lehetővé.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

18 F. Feyerbacher német állampolgár Németországban rendelkezik lakóhellyel, és ott folytatott kereső tevékenységet, amelyre tekintettel német jövedelemadót fizetett, és a német szociális biztonsági rendszer alá tartozott.

19 Mivel időközben az EKB személyzetének tagja lett, az e minőségében kapott fizetése közösségi adókötelezettség alá tartozott, és a szolgálatba lépésétől kezdődően az ezen intézmény által megállapított alkalmazási feltételek vonatkoztak rá anélkül, hogy az említett fizetésre kiterjedt volna a német jövedelemadó és a német szociális biztonsági rendszer.

20 Gyermekének 2008. szeptember 8-i születését követően F. Feyerbacher kérelmezte a német hatóságoktól, hogy a BEEG-ben előírt szülői támogatásban részesülhessen.

21 F. Feyerbacher azzal érvelt, hogy a székhely-megállapodás „alkalmazási feltételekkel" foglalkozó 15. cikke egyáltalán nem zárja ki az ilyen ellátás nyújtását, mivel a szülő támogatást nem a kötelező szociális biztonsággal kapcsolatos járulékokból finanszírozzák, amelyek alól az említett 15. cikk mentesíti az EKB személyzetét, hanem adóbevételekből. Ezenkívül a jelen ügyben nincs szó az ellátások halmozásáról, mivel az EKB-tól nem kap semmiféle ilyen jellegű támogatást.

22 A Land Hessen a 2008. december 4-i és 2009. január 8-i határozatokkal azzal az indokkal utasította el F. Feyerbacher kérelmét, hogy a kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv rendelkezései és a székhely-megállapodás 15. cikke alapján az EKB személyzete az uniós jog és nem a német munka- vagy szociális jog hatálya alá tartozik, így az érintett, akinek a jövedelme ráadásul nem is adóztatható Németországban, nem jogosult szülői támogatásra.

23 A Sozialgericht Frankfurt 2009. szeptember 30-i ítéletével hatályon kívül helyezte a Land Hessen határozatait, és ezen utóbbit annak elismerésére kötelezte, hogy F. Feyerbacher jogosult a szülői támogatásra a gyermekének születését követő első tizenkét hónapnak megfelelő időszakra.

24 Az ezen ítélettel szembeni fellebbezésben eljáró Hessisches Landessozialgericht úgy véli, hogy teljesülnek a BEEG 1. §-ának (1) bekezdésében felsorolt feltételek, így F. Feyerbachernek részesülnie kell a szülői támogatásból, hacsak az abban való részesülést a jelen ügyben nem zárja ki különös rendelkezés.

25 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben megállapítja, hogy a székhely-megállapodásnak a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 36. cikkével összefüggésben értelmezett, e rendelkezésre utaló 15. cikke *a priori* ilyen különös rendelkezésnek minősülhet.

26 Azonban az említett bíróság megjegyzi, hogy ez csak akkor minősülhet különös rendelkezésnek, ha először is e rendelkezések elsőbbséget élveznek a német szociális jogból eredő kollíziós szabályok alkalmazásával szemben. E tekintetben meg kell továbbá vizsgálni, hogy a székhely-megállapodás az uniós jog része-e, és ezért elsőbbséget élvez a nemzeti joggal szemben, vagy olyan, szupranacionális jelentőség nélküli nemzetközi szerződésnek minősül-e, amely az említett megállapodást átültető nemzeti törvény révén az egyéb formális német törvényekével azonos ranggal bír.

27 Másodszor az említett bíróság megállapítja, hogy feltéve, hogy a székhely-megállapodás 15. cikke elsőbbséget élvez a német joggal szemben, e rendelkezés csak akkor zárhatja ki F. Feyerbacher szülői támogatásból való részesülését, ha az ugyanezen rendelkezés és a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv német nyelvű változatának 36. cikke szerinti „alkalmazási feltételek" fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az az EKB alkalmazottai esetében azt jelenti, hogy a szociális ellátások területére vonatkozó német jog rendelkezéseinek összessége nem alkalmazandó rájuk, akár a szociális biztonság területére tartozó ellátásokról, akár – mint a szülői támogatás esetében – adóból finanszírozott ellátásokról van szó.

28 Márpedig a Hessisches Landessozialgericht e tekintetben kétségét fejezi ki, mivel szó szerint értelmezve e fogalom csak a munkaviszony létrejöttének a feltételeire vagy a munkaszerződés olyan keretfeltételeire vonatkozhat, amelyek a jelen esetben valóban magukban foglalhatják a munkaviszony azon szempontjait, amelyek a szociális biztonsági rendszert érintik, nem szükségszerűen vonatkoznak azonban az adóból finanszírozott és a területiség elvéhez kapcsolódó szociális ellátásokra.

29 Harmadszor a Hessisches Landessozialgericht azt kívánja megtudni, hogy a székhely-megállapodás 15. cikke olyan kollíziós szabálynak minősül-e, amely az EKB által megállapított alkalmazási feltételek alkalmazását írja elő, kizárva az F. Feyerbacher lakóhelye szerinti állam jogát, és hogy ilyen esetben a C-352/06. sz. Bosmann-ügyben 2008. május 20-án hozott ítéletből (EBHT 2008., I-3827. o.) nem arra kell-e következtetni, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság mindazonáltal szabadon alkalmazhatja jogi szabályozását, amennyiben az az érintett számára csak további előnyökkel, és semmiféle hátránnyal nem jár.

30 E tekintetben az említett bíróság különösen azt kérdezi, hogy a C-293/03. sz. My-ügyben 2004. december 16-án hozott ítélet (EBHT 2004., I-12013. o.) és C-185/04. sz. Öberg-ügyben 2006. február 16-án hozott ítélet (EBHT 2006., I-1453. o.) nem olyan jellegűek-e, amelyek ilyen megközelítést állapítanak meg, különösen mivel az említett első ítélet hangsúlyozza, hogy az EK 10. cikkre tekintettel nem fogadható el, hogy valamely nemzeti szabályozás akadályozhassa, és következésképpen kevésbé vonzóvá tehesse a szakmai tevékenység Európai Unió intézményeinek keretében való gyakorlását azáltal, hogy megfosztja a munkavállalót azon szociális ellátásokban való részesüléstől, amelyekre a nemzeti rendszerében jogosult lenne, ha nem folytatna ilyen tevékenységet. Fontos azonban megvizsgálni, hogy az a tény, hogy az EKB személyzete mentesül a német jövedelemadó-fizetési kötelezettség alól, miközben a szülői ellátást az adókból finanszírozzák, ellentétes-e ezen koncepció átültetésével olyan esetben, mint amelyről az alapügyben szó van.

31 E körülmények között a Hessisches Landessozialgericht úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) A [székhely-megállapodás] a nemzeti joggal szemben alkalmazási elsőbbséget élvező uniós jog részét képezi-e, vagy egy nemzetközi szerződésről van-e szó?

2) Megszorítóan úgy kell-e értelmezni a székhely-megállapodásnak a [KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv] 36. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikkét, hogy az ellátásra való jogosultság alapjául szolgáló német szociális jog rendelkezései az EKB alkalmazottaira csak akkor nem alkalmazhatók, ha az EKB az alkalmazottaknak az »alkalmazási feltételek« alapján összehasonlítható szociális ellátást nyújt?

3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

a) Úgy kell-e értelmezni a fent említett rendelkezéseket, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés alkalmazása, amely a családi ellátások nyújtása szempontjából egyedül a területiség elvét követi?

b) Alkalmazható-e a Bíróságnak a [fent hivatkozott Bosmann-ügyben ítéletének 33–33. pontjában] követett gondolatmenete a fent említett rendelkezések alkalmazására? Nem fosztja-e meg a székhely-megállapodásnak a [KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv] 36. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikke a Németországi Szövetségi Köztársaságot attól a lehetőségtől, hogy családi ellátást nyújtson a területén lakóhellyel rendelkező EKB-alkalmazottak számára?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

32 Kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a székhely-megállapodásnak a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 36. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikke kizárja-e, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság olyan támogatást nyújthasson, mint amelyről az alapügyben szó van.

33 Mindenekelőtt meg kell vizsgálni a német kormány azon érvelését, miszerint az előzetes döntéshozatal iránti jelen kérelem elfogadhatatlanságával jár az a körülmény, hogy az Unió nem részes fele a székhely-megállapodásnak.

34 Ezen érvelés azonban nem fogadható el. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a székhely-megállapodás preambulumának ötödik bekezdéséből kitűnik, hogy e megállapodás az EKB Németországban élvezett kiváltságainak és mentességeinek a kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyvvel összhangban történő megállapítására irányul. Ebben az összefüggésben – amint az EKB és a Bizottság érvel – a székhely-megállapodás 15. cikke csupán a kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyvben, és különösen annak 13., 15. és 23. cikkében, valamint a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyvben, és különösen annak 36. cikkében megállapított elveket hajtja végre.

35 Ami az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket illeti, azok nem az EKB alkalmazottainak azon esetleges jogára vonatkoznak, hogy részesüljenek a tagállamok által felkínált szociális ellátásokból, hanem a tagállamok azon lehetőségére, hogy ilyen ellátásokat nyújtsanak.

36 A kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv 13. cikke alapján a Közösségek által tisztviselői és egyéb alkalmazottai számára fizetett illetmények, bérek és járandóságok mentesek a nemzeti adó alól, és azokat a Közösségek által kivetett adó terheli.

37 A kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv 15. cikke előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag meghatározza a Közösségek tisztviselői és egyéb alkalmazottai szociális biztonsági juttatásainak rendszerét.

38 A kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv annak 23. cikkének első bekezdése alapján az a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseinek sérelme nélkül az EKB-ra, a szerveinek tagjaira és a személyzetére alkalmazandó.

39 A KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 36.1. cikke úgy rendelkezik, hogy az EKB Kormányzótanácsa az Igazgatóság javaslata alapján meghatározza az EKB személyzetének alkalmazási feltételeit.

40 A fent említett rendelkezések alapján az EKB elfogadta az EKB alkalmazási feltételeit. Ez utóbbi értelmében az EKB által a személyzetének fizetett illetményeket, béreket és járandóságokat közösségi adó terheli.

41 Az EKB alkalmazási feltételei bevezetik az EKB személyzetének járó szociális ellátások sorát is, amelyek hasonlítanak a tagállamok által szokás szerint előírt ellátásokhoz, és magukban foglalják többek között az egészségbiztosítást, a baleset, rokkantság vagy halál kockázatával szembeni biztosítást, a munkanélküli-biztosítást, a nyugdíjrendszert, valamint különböző családi támogatásokat.

42 A Bírósághoz benyújtott iratokból különösen kitűnik, hogy az EKB alkalmazási feltételeiben előírt családi támogatások magukban foglalják a háztartási támogatást, az eltartott gyermek utáni támogatást, a tanulmányi támogatást és az iskolakezdés előtti támogatást, valamint egy 20 hetes fizetett szülési szabadságot.

43 Amint a jelen ítélet 12. pontjából kitűnik, az EKB alkalmazási feltételei arra utalnak, hogy ez utóbbiak nem teljesen függetlenek a más forrásból származó támogatásoktól.

44 A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdéseket ebben az összefüggésben kell vizsgálni.

45 E tekintetben bár vitathatatlan, hogy a székhely-megállapodás 15. cikke megakadályozza a székhely szerinti államot, hogy az EKB alkalmazási feltételeiben előírt ellátásokban való részesüléshez az EKB alkalmazottaira anyagi vagy eljárási jellegű kötelezettségeket rójon, az említett cikk semmiképpen sem

kötelezi a Németországi Szövetségi Köztársaságot mint a székhely szerinti államot arra, hogy írja elő az említett alkalmazottak részére az alapügyben szóban forgó szülői támogatás nyújtását (lásd analógia útján a fent hivatkozott Bosmann-ügyben hozott ítélet 27. pontját, valamint a C-611/10. és C-612/10. sz., Hudzinski és Wawrzyniak ügyben 2012. június 12-én hozott ítélet 45. pontját).

46 Hasonlóképpen, az említett cikk nem fosztja meg a Németországi Szövetségi Köztársaságot – amely az ilyen támogatáshoz való jogot nem köti foglalkozási vagy biztosítási feltételekhez – attól a lehetőségtől, hogy ilyen támogatást nyújtson az EKB azon alkalmazottai számára, akik a területén rendelkeznek lakóhellyel, ha annak nyújtásának lehetősége ténylegesen következik a jogi szabályozásából, és ha ezt a lehetőséget az uniós jog releváns rendelkezései nem zárják ki (lásd analógia útján a fent hivatkozott Bosmann-ügyben hozott ítélet 28., 31, és 32. pontját, valamint a fent hivatkozott Hudzinski és Wawrzyniak ügyben hozott ítélet 48. és 49. pontját).

47 Az EKB és a Bizottság azon érvelésével kapcsolatban, miszerint az EKB alkalmazási feltételek megállapításához kapcsolódó önállóságával ellentétes az, hogy az alapügyben szóban forgó támogatást nyújtanak a személyzete tagjainak, nem világos, hogy e támogatásfizetés mennyiben sérti az EKB-nak a személyzetére alkalmazandó rendszer megállapítására vonatkozó önállóságát.

48 A fenti megállapítások fényében az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a székhely-megállapodásnak a KBER és az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 36. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikke nem zárja ki, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság olyan támogatást nyújthasson, mint amelyről az alapügyben szó van.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

A német kormány és az Európai Központi Bank között 1998. szeptember 18-án létrejött, ezen intézmény székhelyéről szóló megállapodásnak a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv EK-Szerződéshez csatolt változatának 36. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikke nem zárja ki, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság olyan támogatást nyújthasson, mint amelyről az alapügyben szó van.

Aláírások